

Matthew Arnold: Dover Beach

Havet är lugnt i natt
i flod, och månen lyser klar
över Kanalen; franska kustens ljus
förtonar, medan Englands klippor står
5 i väldigt skimmer över Dovers bukt.
Kom fram till fönstret! Milt en nattvind drar
Från strimman, månblekt klar av fukt.
där sjön mot ljusa stranden går.
hörs gnisslande av sten och sand,
10 som dyningen drar till sig, pressar ner
och kastar upp på denna strand;
strävar, ger upp och börjar så på nytt
i ängsligt långsam rytm som ger
en sorgens ton som aldrig flytt.

15 För Sofokles en gång
stämdes i ebb och flod, som ständigt slår
mot en egeisk strand, en växelsång
av elände och lust –
en insikt som vi också får
20 av tidvattnet mot fjärran nordisk kust.

I tillförsikt
och tro slog havet in med mäktigt brus
en gång mot kustens böjda ljusa band.
Men strandens melodi
25 förtonar nu i vindens stilla sus
och drar med ebb till havs
i oviss flyende melankoli
från naken sten och dystert land.

Ack, älskade, kontakt
30 kan vi blott få i sanning med varann
i denna värld, som lockar likt en grann
och härligt rik och drömlig trakt –
men som i själva verket saknar det
vi söker: glädje, kärlek och allt tryggt.
35 Likt härar, tveksamma om kamp och flykt.
brakar ihop i nattens ovisshet
står vi på mörkrets slätt och intet vet.